

ды на сватого Николаа, да го избеаи отъ
тѣхъ и бѣдъ; и така са удааи. Като чѣ то-
ва клетый баща; не знаи-ж, сыноко, рекъахъ,
кое да оплаквяхъ смъртъ-тѣхъ, или бездѣ-
лю на брата-ти, кой-то не знаиашъ че, и самъ
Богъ остави-ж въ зѣлъ-тѣхъ имъ честь онѣхъ
кои-то не рачатъ да употреби-тѣхъ способны
средства за спасеніе-го си.

НЕПРИАТЪЛИ.

Двамина что си враждовали и са мрда-
зали, слѣчило имъ са да идѣтъ по море
на единъ корабъ, и сѣдѣли еднѣхъ на пред-
ницѣ-тѣхъ, а другѣхъ на задницѣ-тѣхъ. Отанало
вѣра, и корабъ-тѣхъ дошелъ до потопаваніе.
Онѣхъ что бѣахъ на задницѣ-тѣхъ попыталъ
кормчиа, отъ кой-жъ странѣ ще по напредъ да
са потопи корабъ-тѣхъ. А той предница-та
рекъахъ. Вѣхъ, казала той тогава, не ма е
жала че щѣ да умрѣ, като щѣ види-ж враж-
дебника си предъ менѣ да умрѣ.